

LEVEN MET OPEN HANDEN

in een wereld vol gebalde vuisten

#ReBooth

Reis je mee op zoek naar een
getuigenis met impact
in de 21e eeuw?

Inhoudsopgave

3	Voorwoord	Door commissioner Bente S. Gundersen
4	#ReBooth 2024	Toelichting voor gespreksleiders
6		Inleiding voor deelnemers
7	De Handelingen van de apostelen	Een korte inleiding
9	Week 1	Royaal in tevredenheid I
11		Royaal in tevredenheid II
13		Historie - commissioner George Scott Railton
15		Eigentijdse ervaringen - majoor Elly Schraa
16		Gebed
17		Samen delen - gespreksvragen bij week 1
18	Week 2	Royaal in geven I
20		Royaal in geven II
22		Historie - Self Denial Appeal
24		Eigentijdse ervaringen - aux. kapt. Marianne Grandia
25		Gebed
26		Samen delen - gespreksvragen bij week 2
27	Week 3	Royaal in verbinding I
29		Royaal in verbinding II
31		Historie - Bart
33		Eigentijdse ervaringen - kapitein Jeroen Herben
34		Gebed
35		Samen delen - gespreksvragen bij week 3
36	Week 4	Royaal in verwachting I
37		Royaal in verwachting II
39		Historie - Vrijwilligersleger
40		Eigentijdse ervaringen - luitenant Martin Brand
41		Gebed
42		Samen delen - gespreksvragen bij week 4
43		Colofon dagboekje en bijbehorende video's

Geloven in de Buurt

Het programma 'Geloven in de Buurt' werkt aan het versterken van de lokale samenleving en is een samenwerkingsverband van het Kerkgenootschap Leger des Heils en de Stichting Leger des Heils Welzijns- en Gezondheidszorg.

Onder de paraplu van Geloven in de Buurt komen korps, buurthuis kamers en Fresh Expressions (pioniersplekken) samen om in naam van Jezus Christus te bouwen aan communities, in nauwe verbinding met de lokale context en behoefte.

Voorwoord

Wij zijn Uw kerk!

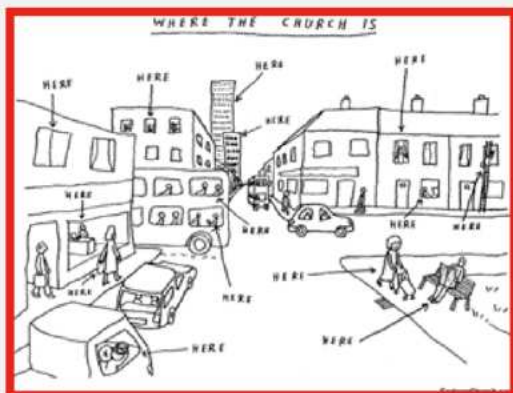
door commissioner Bente S. Gundersen

Tijdens de corona pandemie, te midden van de lockdown, misten velen van ons het samen komen als geloofsgemeenschap. Samenkomen was niet toegestaan op veel plaatsen – en wat vonden we dat lastig! We misten het ontmoeten van elkaar, het samen vieren, we misten het prijzen van God, het delen van Zijn liefde, genade en hoop voor vandaag en de toekomst. En soms klonk toen de vraag ‘waar is de kerk nu eigenlijk?’ Een cartoon gaf een antwoord. Het herinnerde ons aan het feit dat wij zelf de kerk zijn en de kerk daar is waar wij ons bevinden. In de straat, in onze wijk, op school en als wij onze boodschappen doen... De kerk is niet veilig ergens weggestopt, maar is vol leven. Gods kerk is in beweging waar wij ons ook maar bevinden.

Natuurlijk hebben we de ontmoeting met elkaar ook nodig. We kunnen niet zonder elkaar en ook de verbondenheid met elkaar willen we niet kwijt. De verbondenheid met elkaar hebben we nodig omdat we geroepen zijn om samen volgelingen van Jezus te zijn en licht en hoop te brengen waar we komen. Om ‘brieven van Christus (te zijn), ... niet met inkt geschreven, maar met de Geest van de levende God, niet in stenen platen gegrift, maar in mensenharten’ (2 Cor 3:3).

Wanneer je aan de slag gaat met het materiaal van #ReBooth 2024, zoek dan naar de bemoediging en de roeping om zo in deze wereld te staan: met open handen en een open leven. Doe dat, zodat anderen Gods liefde, genade en hoop door ons, door jou heen kunnen ontvangen. En dan, zullen wij, als mensen met open harten en open levens, in de ontmoeting met hen die we tegen komen op onze wegen, ook zelf Gods zegen en kracht ontvangen.

We zijn geroepen door God om in deze wereld te staan met open handen en open levens! Ik moedig je aan om ‘de kerk’ te zijn, daar waar jij bent en Gods hoop, liefde en genade royaal te delen! Wij zijn Uw kerk!

WIJ ZIJN UW KERK
STAD OP EEN BERG
UW LICHT IN DE WERELD
KRACHTIG EN STERK
WIJ ZIJN UW KERK
VOL VAN UW VUUR
WIJ DELEN UW LIEFDE
KWETSBAAR EN PUUR

Adem Project

#ReBooth 2024

Toelichting voor gespreksleiders

Achtergrond en ontstaan van #ReBooth

Sinds 2022 heeft Geloven in de Buurt jaarlijks een geloofsinhoudelijk project voor geloofsgemeenschappen en buurthuis kamers aangeboden onder de naam #ReBooth. De naam van het project is een combinatie van de naam van de stichters van het Leger des Heils, William en Catherine Booth en het woord wat in de ICT gebruikt wordt voor een herstart, het woord 'reboot'.

#ReBooth stelt zichzelf ten doel om groepen binnen het Leger des Heils te helpen om de roeping van het Leger des Heils te verbinden met de ontwikkelingen van deze tijd. #ReBooth wil leerlingen van Jezus binnen het Leger des Heils helpen vorm te geven aan een getuigenis in deze 21e eeuw.

In 2024 wordt de projectnaam #ReBooth gevolgd door het thema 'Leven met open handen'. Deze titel is geïnspireerd door de titel van een boek, 'Living open handed in a tight fist world', van Brian Kluth. Ondanks dat vanuit het boek geen inhoudelijke zaken zijn overgenomen, resoneerde de titel en is gekozen voor een variatie op deze titel met daarbij inhoud naar eigen ontwerp.

#ReBooth - Leven met open handen

In een seculiere context, waarin God en geloof soms vreemden lijken, is het meer dan ooit belangrijk dat leerlingen van Jezus herkenbaar zijn aan hun karakter. De huidige tijd heeft dringend behoefte aan mensen die stabiel en hoopvol kunnen leven te midden van berichten van zorg over de schepping, strijd tussen volken en politieke spanningen. Karakter vormt zich echter niet zomaar. Dat behoeft oefening. Dat vraagt ook om bezinning: door wie en wat wordt dat karakter dan gevormd?

Jezus maakt het karakter van het Koninkrijk van God concreet. Zo blijkt dat Gods nieuwe wereld vaak 'op de kop' redeneert en bereid is mensen en situaties tegemoet te treden vanuit een blijvend gevende houding. Waar je zou denken dat je terug slaat wanneer je geslagen wordt, zegt Jezus: "Keer de andere wang toe...". Waar je zou denken dat je kunt zeggen dat je genoeg gedaan hebt wanneer iemand al veel van je gevraagd heeft, zegt Jezus: "Loop nog een extra mijl met iemand mee...". De contouren van een karakter passend bij leerlingen van Jezus worden zichtbaar. De basis is een houding van open en gevende handen en harten.

In de levens van de mensen die betrokken zijn bij de eerste christengemeente (beschreven in het Bijbelboek Handelingen), komen we concrete, inspirerende voorbeelden tegen van mensen die zich hebben laten vormen door Jezus. Mensen die juist door deze zijnwijze een grote invloed hebben gehad op hun omgeving. Zij werden daardoor ingezet in Gods missie en zagen hoe ook anderen Zijn bevrijding gingen ervaren.

Aandacht voor karaktervorming is in de Leger des Heils-theologie altijd van belang geweest. 'Te zijn als Jezus' is een regel van een geloofslied wat dit verlangen uitdrukt. Men realiseerde zich al vroeg dat niet enkel het 'doen' het geloofsgetuigenis effectief maakt, maar dat ook het 'zijn' grote aandacht verdient. Het thema 'heiliging' heeft dan ook al vanaf de oorsprong van de Leger des Heils-missie (ook vanuit de methodistische wortels) een prominente plaats gehad.

Opbouw

In de uitgave '#ReBooth - Leven met open handen' vind je inhoudelijke bijdragen voor een periode van vier weken. Per week is er eenzelfde opbouw, nl.

- Twee inhoudelijke bijdragen geïnspireerd op een gedeelte uit het Bijbelboek Handelingen (bestaand uit een basis- en verdiepingsdeel). Om de toelichting te begrijpen is het lezen van het bijbehorende Bijbelgedeelte essentieel.
- Een inhoudelijke bijdrage geïnspireerd op de Leger des Heils-geschiedenis.
- Een geloofsverhaal vanuit het land.
- Een gebed.
- Gespreksvragen voor gebruik in groepsverband.

'#ReBooth - Leven met open handen' kan individueel gebruikt worden. Het project krijgt nog meer inhoud wanneer de inhoud van het boekje in een groep wordt gedeeld. Op de website <https://gidb.legerdesheils.nl/rebooth> zijn een aantal van de geschreven bijdragen ook als video-opname beschikbaar.

Inleiding voor deelnemers

'#ReBooth 2024 - Leven met open handen' wil je meenemen in het nadenken over jouw houding als leerling van Jezus in deze 21e eeuw. Hoe herkennen mensen Jezus in jou?

We weten allemaal dat Jezus niet automatisch zichtbaar wordt wanneer we een Leger des Heils-uniform of -kleding aantrekken. Jezus wordt ook niet automatisch zichtbaar in alles wat je weet over God, de Bijbel en theologie. Nee, Jezus wordt vooral zichtbaar in je karakter en in de manier waarop jij je keuzes maakt in het dagelijkse leven. Heiliging - de mate waarin Gods Geest Zijn karakter in jouw karakter kan uitwerken - bewijst zichzelf op de momenten waarop het spannend wordt. Als er zorgen zijn, spanningen of tekorten ontstaan of wanneer jou onrecht wordt aangedaan, dan wordt duidelijk: ballen we onze vuisten of kunnen we hart en handen geopend houden?

We gaan in deze serie kijken naar mensen zoals jij en ik. Mensen die lang geleden leefden, maar die net als jij en ik Jezus' voorbeeld willen weerspiegelen.

De handelingen van de apostelen

Een korte inleiding

Kennismaking

Het Bijbelboek 'De handelingen van de apostelen' vormt samen met 'Het evangelie volgens Lucas' een tweedelig werk dat traditioneel aan de evangelist Lucas wordt toegeschreven. Tijdens de totstandkoming van het Nieuwe Testament zijn de twee delen van elkaar gescheiden door 'Het Evangelie volgens Johannes'.

Handelingen begint met de hemelvaart van Jezus. Daarna volgen verhalen over Pinksteren, de uitstorting van de Heilige Geest, het ontstaan van de eerste christengemeenten in Jeruzalem, de verbreiding van het Evangelie naar Judea en Samaria en de zendingsreizen van de apostel Paulus. Het boek eindigt met de verkondiging van het Evangelie door Paulus in Rome, waar hij naar toe reisde omdat hij na een aanklacht een beroep op de keizer deed.

De titel 'De handelingen van de apostelen' dekt de lading niet helemaal: het merendeel van de apostelen speelt geen rol van betekenis in het boek. De eerste hoofdrolspeler is de apostel Petrus, van wie we na hoofdstuk 15 echter niets meer vernemen. Vervolgens verschuift de focus naar de volgende hoofdrolspeler: Paulus, die pas in hoofdstuk 8 het toneel betreedt.

Gebeurtenissen die volgens de auteur sleutelmomenten waren in de geschiedenis van het christendom, worden driemaal genoemd in Handelingen:

- Paulus' bekering (9:10-19; 22; 26);
- Cornelius' bekering (10:1-48; 11:1-18; 15:7-11)
- Paulus' besluit om zich op de heidenen (d.w.z. niet-joden, de omliggende volkeren) te richten (13:46; 18:6; 28:28);
- Het zogenoemde 'Apostolisch decreet' (15:20; 15:29; 21:25). Tijdens het apostelconvent werd o.a. besloten dat niet-joden zich niet eerst hoefden te laten besnijden om christen te worden. Ook werden er besluiten genomen over zending onder niet-joden.

Het Bijbelboek is opgedragen aan ene Theofilus. Theofilus is een Griekse naam, die 'door God geliefd' betekent. Mogelijk was hij een welgestelde christen, die optrad als beschermheer. Het is echter ook mogelijk dat het hier niet gaat om een specifiek persoon, maar om een figuurlijke benaming voor volgelingen van Jezus, 'de door God geliefden', in het algemeen.

#ReBooth 2024

De komende weken lezen we met elkaar een aantal verhalen uit de eerste hoofdstukken van het boek Handelingen. We beginnen met het verhaal van de genezing van de verlamde man en de daaropvolgende toespraak van Petrus, waarin hij verwijst naar Jezus en op wiens gezag en in wiens kracht hij handelt.

Vervolgens wordt onze aandacht gevraagd voor de eerste christengemeenten waarvan gezegd wordt dat de leden zich wijdden aan het onderricht van de apostelen, de onderlinge gemeenschap en het gebed. Ze verkochten de bezittingen en verdeelden de opbrengst onder degenen die dat nodig hadden. Een eerste smet op deze christengemeente vormt het verhaal van Ananias en Saffira, die hun bezit verkochten, maar naar de apostelen toe niet eerlijk waren over de opbrengst.

In hoofdstuk 9 verschijnt Saulus ten tonele. Op weg naar Damascus, om daar de volgelingen van Jezus te vervolgen, heeft hij een ontmoeting met de Heer. Hij wordt met blindheid geslagen. Dan wordt Ananias (niet te verwarren met de bovengenoemde Ananias) door de Heer naar Saulus gezonden om hem de handen op te leggen. Saulus (dan Paulus) zal later een instrument in Gods hand worden om het evangelie aan de heidenen (niet-joden) te brengen.

We eindigen onze lezingen met het verhaal van Cornelius, een Romeinse hoofdman. Van hem wordt een mooi getuigenis gegeven. Wat van hem wordt gezegd, is een zeldzaamheid voor een niet-Jood. Daarbij komt ook nog dat hij zich in een maatschappelijke positie bevindt - het militaire leger - waar de goddeloosheid vaak op grove wijze bedreven wordt. Hij sympathiseert met de Joodse godsdienst. Zijn hele huis staat onder zijn Godvrezende invloed. Persoonlijk is hij vroom. Tegenover God is hij vol eerbied. Het volk van God heeft hij lief, wat blijkt uit de aalmoezen die hij aan het volk geeft. Zijn leven staat in het teken van afhankelijkheid van God wat blijkt uit de vermelding dat hij voortdurend tot God bidt. Zo'n levensstijl blijft niet onbeantwoord. God zendt Petrus op zijn pad, hetgeen uiteindelijk resulteert in de doop van Cornelius.

Ondanks tegenstand blijkt de verbreiding van het Evangelie niet te stoppen. Daarvan getuigt het boek Handelingen in alle toonaarden.

Week 1

Royaal in tevredenheid I

Lees: Handelingen 3:1-10

Maar Petrus zei: "Zilver of goud heb ik niet..."

Handelingen 3:6a

Bespiegelingen

'Een boterham met tevredenheid!' Ken je deze uitdrukking? Wanneer je als kind de indruk hebt dat er niks lekkers is om op je boterham te smeren, kunnen ouders wel eens zeggen: "Dan neem je maar een boterham met tevredenheid!" Wat zoveel betekent als dan neem je de boterham maar zónder beleg! Meestal leidt deze boodschap niet tot een tevreden reactie!

Royaal in tevredenheid, dat is het thema waarmee we '#ReBooth 2024 - Leven met open handen' beginnen. We laten ons vandaag inspireren door het voorbeeld van Petrus en Johannes.

Petrus en Johannes waren twee van de twaalf leerlingen van Jezus. Zij lieten jaren eerder hun vissersboot en hun broodwinning achter zich om rabbi Jezus te volgen. Dat was een moedige keuze, maar tegelijkertijd ook een bijzondere mogelijkheid. Want wanneer een Joodse rabbi je in die tijd uitnodigde hem te volgen was dat een groot voorrecht. Pas later ontdekten Petrus en Johannes dat het volgen van rabbi Jezus niet een gemakkelijke weg was, maar veel uitdagingen met zich meebracht. Het volgen van Jezus was soms best een harde leerschool voor Petrus. Regelmatig werd hij geconfronteerd met zijn eigen grenzen. Door Gods Geest werd de reis met Jezus voor Petrus en Johannes een weg van grote geloofsgroei.

En zo kan het dat deze beide mannen, nu Jezus teruggekeerd is naar Zijn Vader in de hemel, belangrijke leiders zijn geworden in de eerste geloofsgemeenschap van Jeruzalem. Deze gemeenschap had besloten om al haar bezittingen met elkaar te delen. Op niets zat meer een sticker met een naam. Niemand kon en wilde meer zeggen: "Dit is van mij!" Men was tevreden met een gedeeld recht. Dit heeft ook tot gevolg dat Petrus en Johannes geen materiële bezittingen meer hebben. En hun woorden tegen de verlamde man zijn dan ook: "Zilver of goud heb ik niet..." Nu is dit niet in eerste instantie een uiting van armoede. Nee, hiermee geven zij blijk van de houding van hun hart: zij streven het hebben van bezit voor zichzelf niet na en zijn tevreden met een situatie waarin bezit maar beperkt beschikbaar is.

Dit is geen keuze die ze zomaar hebben gemaakt. Jezus heeft hen doen ervaren dat degene die kan loslaten, vrij is. Jezus heeft hen laten zien dat wie Gods Koninkrijk boven bezit stelt, rijk is. Vanuit die rijkdom kun je tevreden en vertrouwend in het leven staan en misschien daardoor ook gemakkelijker delen met anderen.

Een laagje dieper

Rijkdom is een groot voorrecht, maar het beïnvloedt je hart, zegt Jezus in de Bergrede. Het is eenvoudiger voor een kameel om door het oog van de naald te gaan, dan voor een rijke om het Koninkrijk van God binnen te gaan, staat er in Matteüs 19. Het hebben van bezit versterkt ons gevoel van zekerheid in het leven. Alles in deze wereld wil je ertoe aanmoedigen om je financiële zekerheid te versterken. Vergroot je opbrengst, winst, kwaliteit, rendement, verzeker je risico: het is een houding die inmiddels behoorlijk in onze cultuur ingebakken zit. Deze houding gaat ook niet aan ons als gelovigen voorbij. Wat levert het mij op? Wat gaat het me kosten? Het hebben óf het niet hebben van financiële middelen kan in onze gedachten ook veel ruimte innemen. Het kan dan ook zeker onze houding naar anderen toe beïnvloeden. Petrus en Johannes tonen ons een andere houding; zij hebben de focus op bezit verlegd. Zij kijken niet eerst naar de portemonnee, maar eerst naar wat God zou kunnen doen in hun leven en in het leven van de mensen die zij ontmoeten. Zouden we mogen zeggen dat onze verwachting van God groeit, als onze focus op bezit kleiner wordt?

Maar Petrus zei: “Zilver of goud heb ik niet, maar wat ik wel heb, geef ik u: in de naam van Jezus Christus van Nazaret, sta op en loop”.

Handelingen 3:6

Het komt door Zijn naam en door het geloof in Zijn naam dat deze man, die u hier voor u ziet en die u kent, kan lopen; het geloof dat Jezus schenkt, heeft hem in aanwezigheid van u allen gezond gemaakt.

Handelingen 3:16

Bespiegelingen

De geschiedenisboeken staan vol met namen van mensen die een belangrijke rol hebben gespeeld in spannende omstandigheden. Mensen die van invloed waren bij het begin of het einde van een oorlog of op een andere wijze betrokken waren bij historische gebeurtenissen. Velen van ons zullen niet met naam en toenaam in de geschiedenisboeken genoemd staan. Maar het is ook in kleinere situaties een eer wanneer aan jouw naam een bepaalde invloed wordt toegeschreven.

Wie het verhaal van de verlamde man bij de Schone Poort leest, zou zich kunnen afvragen wiens geloof nu eigenlijk het wonder heeft bewerkt? Wie mag het succes van de genezing van deze verlamde man op zijn naam schrijven? Is het het geloof van de verlamde zelf? Is het het geloof van Petrus en Johannes? Petrus en Johannes hebben geen uitgebreid gesprek met de verlamde voordat hij genezen wordt. Toch is de aanwezigheid van deze man bij de Schone Poort van de tempel en het moment waarop hij vraagt om een kleinigheid veelzeggend. Hij hoopt van de mensen die Gods huis bezoeken voor het middaggebed, enige ‘warmhartigheid’ te ontvangen.

Misschien deed hij dit vanuit een oprechte overtuiging, vanuit de gedachte dat je van mensen die bij God horen, iets goeds mag verwachten. Misschien was het wel een strategische keuze. Mensen die richting Gods huis gaan zijn misschien eerder aan te spreken op hun schuldgevoel en zijn van daaruit bereid hun portemonnee te openen? Wie zal het zeggen. Hij bedelt in ieder geval bewust bij de tempel. Rondom Gods huis verhogen zich de verwachtingen! Toch heeft hij datgene wat hem die dag wordt toebedeeld zeker niet voorzien. Zoals we in het vorige gedeelte hebben gelezen, staan Petrus en Johannes met een lege portemonnee voor de man. Maar die leegte trekt hun blik omhoog, zij weten dat zij het van Jezus moeten verwachten. Sterker nog, in de jaren die zij met Jezus hebben gedeeld, hebben ze Gods hart voor mensen in gebrokenheid leren kennen. Zij kennen Gods hart voor deze man en schenken hem hun geloof voor herstel en genezing. Hun geloof richt zich niet alleen op hun eigen zekerheid en welbevinden. Hun geloof is overvloedig en kan nu ook doorstromen naar anderen! En op wiens naam de genezing nu mag komen te staan? Petrus en Johannes zijn er duidelijk over; de eer komt alléén aan Jezus toe. Het is Zijn naam en de kracht die God aan Jezus' naam verleent, waardoor deze man is genezen. Petrus en Johannes zijn tevreden met een tweede plaats. Een oud Leger des Heils lied zegt: 'Neen, niet ik, maar Christus is 't, die mij daartoe de kracht verleent' (LB 350). Jezus' naam gaat de geschiedenis in als de naam die heling en herstel brengt!

Een laagje dieper

Wat is het laatste succes geweest wat jij binnen je eigen geloofsgemeenschap had? Wat maakt je blij? Een samenkomst waar veel meer mensen kwamen dan verwacht? Een goed geslaagde rommelmarkt? Een prachtige verbouwing van het gebouw? Als we elkaar vertellen over onze zegeningen, is het natuurlijk fijn om ook te kunnen vertellen wat daarin ons aandeel is geweest. Dat doen we ongetwijfeld allemaal wel eens. Maar hoe zou het eruitzien wanneer we onze successen zouden ombuigen tot een moment waarin we Jezus eer kunnen geven? Zou het denkbaar zijn dat we een gesprek over een succesvolle activiteit zo verdiepen dat niet onze naam, maar Jezus' naam centraal komt te staan? Oefen de komende week hier eens mee door Jezus te danken voor alle kleine en grote zegeningen die je met elkaar deelt.

Historie - Commissioner George Scott Railton

Een inspirerende duik in de geschiedenis... Royaal in tevredenheid in en door het leven van een gedreven man van God!

Één van de meest invloedrijke personen bij de totstandkoming van het Leger des Heils was George Scott Railton, een intelligente man met vaak briljante ideeën. Hij was de tweede zoon van de methodistische predikant Launcelot Scott Railton, die een aantal jaren als zendeling gewerkt had op Antigua in het Caraïbisch gebied. Daar had hij ook zijn vrouw Margareth ontmoet die ter plekke als onderwijzeres aan een methodistische zendingsschool verbonden was. Vanwege gezondheidsproblemen van beide ouders keerde het gezin in 1848 terug naar Engeland en vestigde het zich in Arbroath. Hier werd op 6 juli 1849 George Scott geboren.

Vader Railton stelde zijn zoon – zoals in methodistische kringen gebruikelijk was – al op jonge leeftijd voor de keuze om voor Christus te kiezen. Dit betekende dat George op veertienjarige leeftijd tot bekering kwam. Kort daarna overleden zijn ouders tijdens een griepepidemie. Nu moest hij op eigen benen staan. Om in zijn levensonderhoud te voorzien verhuisde hij naar London waar hij als klerk bij een

rederij ging werken. Railton ontwikkelde zich tot een principieel christen. Dat blijkt uit het feit dat hij op zekere dag weigerde namens de rederij een brief te schrijven die volgens hem onchristelijk was. Gevolg hiervan was dat hij op staande voet werd ontslagen.

Zonder enige voorbereiding, maar overtuigd dat hij was geroepen als zendeling, vertrok hij met 20 pond op zak naar Marokko om daar zending te bedrijven. Al zeer snel raakte hij in financiële problemen. Uitgeput zocht hij hulp bij de Engelse consul, door wiens bemiddeling hij naar Engeland kon terugreizen. Daar ving een oom hem op. Die bezorgde hem ook een baan in Stockton-on-Tees. Via zijn broer Launcelot, die net als zijn vader methodistisch predikant was geworden, kwam George in de zomer van 1872 in contact met William Booth. Launcelot vertelde Booth over de zendingsavonturen van zijn jongere broer. Booth gaf hem bij die gelegenheid het boekje 'How to Reach the Masses with the Gospel' (Hoe de massa te bereiken met het Evangelie), met de bedoeling dat George het zou lezen.

George las het boekje, raakte enthousiast over de Christian Mission die William Booth in Oost-Londen had opgezet en meldde zich in maart 1873 als evangelist bij Booth aan. Vrijwel onmiddellijk werd Railton de secretaris van Booth. Als rechterhand van Booth stond hij mede aan de wieg van het Leger des Heils. Hij was de schrijver van de eerste Orders en Reglementen en de architect van de Leger des Heils-organisatie naar militair model. Het is onduidelijk waaraan hij zijn ideeën had ontleend; wel weten we dat hij wars was van langdurige vergaderingen en moeilijke besluitvormingsprocessen.

George had een passie voor zendingswerk. Hij wist William Booth over te halen om hem uit te zenden om het legerwerk in Amerika te beginnen. Hij koos kapitein Emma Westbrook en zes andere vrouwen uit om het werk in New York City te beginnen. Het gezelschap arriveerde daar op 10 maart 1880. Binnen twee maanden groeide het leger uit tot 16 officieren, 40 kadetten en 412 soldaten. In januari 1881 was het aantal bekeerlingen gestegen tot 1.500. Vervolgens kreeg George orders van Booth om terug te keren naar Engeland. Op weg naar huis maakte het schip een tussenstop in Halifax in Canada (Nova Scotia). George hield de eerste bijeenkomst van het Leger des Heils in Canada op 24 maart 1881. Hij was zo in beslag genomen door zijn prediking dat hij het schip naar Engeland miste. Onverschrokken predikte George de daaropvolgende week in kerken in heel Halifax voordat hij naar Engeland vertrok. Een jaar later werd in Canada het Leger des Heils officieel geopend. Eind 1902 keerde George voor een kort verblijf terug naar de Verenigde Staten, totdat hij de opdracht kreeg om het Legerwerk in West-Afrika te openen.

Zijn gezondheid ging echter achteruit. Hij keerde in december 1903 terug naar Londen en verscheen pas weer in het openbaar op het Internationale Congres in juni 1904. Hoewel zijn gezondheid zwak bleef, heeft hij na het congres nog verschillende reizen gemaakt. Zo stapte hij op 19 juli 1913 bepak en bezakt in Keulen op de trein naar Zwitserland. In die trein stierf hij aan een hartaanval. Niemand buiten de familie Booth heeft meer gedaan voor de oprichting van het internationale Leger des Heils en de verbreiding van het Evangelie dan commissioner George Scott Railton.

Eigentijdse ervaringen

Royaal in tevredenheid geeft een gevoel van bevrijding.

door Elly Schraa - van Oostrom (majoor)*

Het weekthema – ‘Royaal in tevredenheid’ – spreekt mij erg aan. Vooral het woordje ‘royaal’! Dit thema speelt een grote rol in mijn leven; iedere dag wil ik de keuze maken om tevreden te zijn. Er valt genoeg te mopperen bijvoorbeeld als ik weer naar de winkel moet om iets te halen wat ik ben vergeten of als ik vind dat ik niets heb om aan te trekken voor een feestje. Het helpt dan als ik me afvraag of het wel of geen luxe probleem is en dan corrigeer ik mezelf. Ik dank God dan voor een schone handdoek na een douche (miljoenen mensen hebben die niet); ik dank wanneer ik zie dat het vuilnis wordt opgehaald; voor water uit de kraan; voor het feit dat ik boodschappen kan doen enz.

Maar royaal zijn in tevredenheid, dáár wil ik in groeien. Ik daag mezelf dan ook uit om uit mijn comfortzone te stappen zoals de tekst van deze week zegt: ‘Als onze focus op bezit kleiner wordt, dan groeit onze verwachting van God.’ We zingen het zo gemakkelijk: ‘Alles geef ik U.’ Soms daag ik mezelf uit om dat te testen, bijvoorbeeld door een gedeelte van mijn spaargeld weg te geven. Of zoals afgelopen jaar toen ik in het AZC in contact kwam met een Iraans gezin. Ze woonden al vier jaar met z’n vieren in een klein kamertje. Ik zei spontaan: ‘Jullie mogen wel drie weken in mijn huis, wanneer wij op vakantie zijn.’ Later, toen ik over alle consequenties nadacht, was het toch wel even slikken. Voor dit gezin was het een geweldige zegen: drie weken weg uit dat drukke chaotische AZC. Even in een gewoon huis. Voor mij was het ook een zegen omdat ik mocht leren mijn hart niet te zetten op mijn bezit, om dat uit handen te durven geven. Dit wil ik blijven beoefenen!

Ons hart zetten op bezit versterkt ons gevoel van zekerheid. Dat wil ik een beetje afleren. Als iemand zijn bezit met je wil delen, ervaar je wat een zegen dat is. Toen we geen auto hadden, zei iemand: ‘Wil je mijn auto lenen?’ Toen we geen geld hadden om op vakantie te gaan, zei iemand: ‘Wil je in ons huis op vakantie of in onze tent?’

Hoe dit thema mij raakt? Ik heb meestal weinig energie. Na een dagdeel werken ben ik door mijn energie heen. Ook hierin probeer ik tevreden te zijn.

Wat ik aan anderen zou willen meegeven? Test jezelf eens uit, of je je hart gezet hebt op bezit, of het voor jou waar is wat je zingt: ‘Alles geef ik U.’ Doe eens iets wat je moeilijk vindt. En ervaar daarin dan een stuk bevrijding!

Elly Schraa is gepensioneerd officier van het Leger des Heils en jarenlang betrokken geweest bij het Landelijk gebednetwerk.

Gebed

God, onze Vader,

Wat een dankbaarheid
zal er in het leven van de verlamde man zijn geweest
toen hij ontdekte dat hij weer kracht
in zijn voeten en enkels had!

Sinds zijn geboorte was hij verlamd geweest.
Neergelegd bij een poort om te bedelen voor wat geld.
Wat zal er zich een uitzichtloosheid in zijn hart hebben genesteld.
Elke dag hetzelfde ritueel.
Elke dag afhankelijk van mensen om hem heen.

Wat gaaf om te lezen dat Petrus en Johannes
niet wegkeken van deze uitzichtloosheid,
maar -in Gods kracht- uitzicht konden brengen.
Dat ze niet wegkeken, maar de man werkelijk zagen.

Ik kom bij U en kijk daarnaast naar mijn eigen leven.
Hierbij denk ik na over hoe tevredenheid ook
een terugkerend thema kan zijn in mijn eigen leven.

Ik moet belijden dat er ook momenten in mijn leven zijn
waarop ik enkel zorgen met U deel en gericht ben
op de omstandigheden die mijn leven tekenen.

Ik wil U vragen of U mij wilt helpen om mijn ogen te richten op Jezus.
Om niet weg te kijken van uitzichtloosheid van mensen,
maar voor hen te bidden en te geloven in herstel.

Wilt U mij helpen om elke dag
punten van tevredenheid te benoemen?
Om bij hopeloze situaties te blijven vertrouwen op uw nabijheid?

Dank voor alles wat U geeft aan mij,
aan anderen en aan deze wereld.
Amen.

Er worden verschillende vragen aangereikt om in jouw kleine groep over door te praten. Kies gerust die vragen die het beste aansluiten bij jouw groep.

Introductie

1. Ken jij de uitdrukking 'Een boterham met tevredenheid'? Welke herinnering of associatie roept dit bij jou op?
2. Ben jij een tevreden mens? Welke score geef jij jezelf op een schaal van 1 – 10? Licht je keuze toe.

Verdieping

3. Heeft tevreden zijn met weinig middelen iets te maken met het volgen van Jezus, vind jij? Waarom wel, waarom niet?
4. Nadat Petrus en Johannes de man hebben verteld dat zij geen geld voor hem hebben, vertellen ze meteen wat ze wel kunnen bieden: de naam van Jezus! Verwacht je automatisch meer van God wanneer je zelf niets hebt?
5. De verlamde man bedelde bewust bij de mensen die richting de tempel gingen voor het middaggebed. Was het terecht van hem om rondom het huis van God méér te verwachten? Welke verwachtingen heb jij wanneer je het huis van God binnenkomt?
6. Petrus en Johannes geven de verlamde man het beste wat ze te bieden hebben: de naam van Jezus. Wat is volgens jou het beste wat Jezus aan een mens kan geven? Probeer in je antwoord zo concreet mogelijk te zijn. Kun je iets vertellen over hoe Jezus' naam verschil in jouw leven maakt?
7. Lees met elkaar het verhaal over commissioner George Scott Railton óf het persoonlijke verhaal van Elly Schraa. Wat inspireert jou hierin?
8. In onze samenleving is het belangrijk om financiële zekerheid en bezit te vergroten. Hoe gaat een leerling van Jezus hier mee om, vind jij? Geef elkaar een praktische tip over hoe je denkt dat je hier in het leven van alledag een kleine stap in zou kunnen zetten.

Afronding

Waar wil jij in groeien als het gaat om 'royaal in tevredenheid'? Verzamel gebedspunten en bid met en voor elkaar.

Ben je heilssoldaat of
adherent bij het
Leger des Heils?
Welke plaats heeft volgens jou
bezit binnen het leven van een
heilssoldaat of adherent?

Week 2

Royaal in geven I

Lees: Handelingen 4:32-37

Niemand onder hen leed enig gebrek: wie een stuk grond of een huis bezat, verkocht het, bracht de opbrengst naar de apostelen en legde die aan hun voeten neer, waarna het geld naar behoefte onder de gelovigen werd verdeeld.

Handelingen 4:34

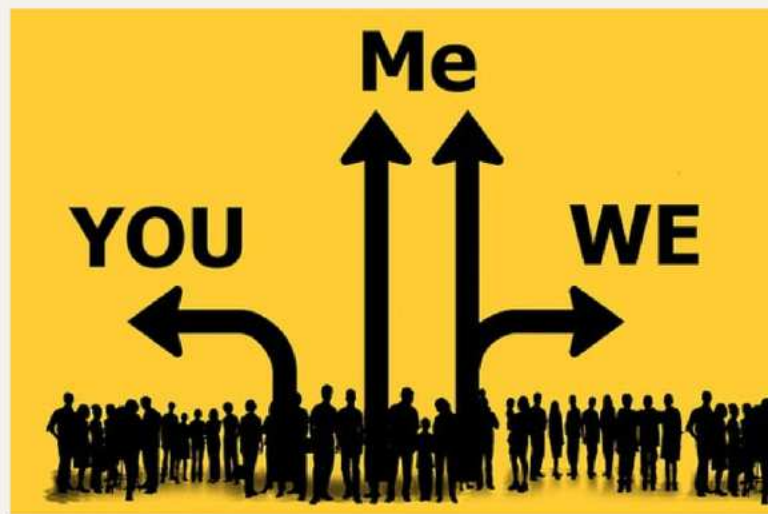
Bespiegelingen

Van wie was ook alweer dit speelgoed, dit boek, dit sieraad? Soms vergeten ouders aan wie zij een geschenk eens gaven. Gelukkig kunnen kinderen met de vraag 'Van wie was dit ook alweer?' vaak snel helderheid geven. Van mij! Van jou! Van hem! Van haar!

Niet alleen kinderen, ook volwassenen weten goed aan te geven wat van hen is. Dat kan gaan over materiële zaken, als een huis, een auto, een voorwerp. Maar soms gaat het ook over rechten: 'Deze stoel is mijn stoel!' Met die uitspraak wordt bedoeld dat men toch graag op een bepaalde, vaste zitplaats aanspraak wil kunnen maken.

Waar wij onze grenzen onderstrepen met de woorden: 'Dit is van mij', wordt het contact met anderen er niet altijd beter op. Zou het kunnen dat het zelfs iets met ons hart doet wanneer we strak omlijnen wat van ons is?

De leerlingen van Jezus hebben gezien dat het voor Jezus niet belangrijk is om vast te houden aan wat van Hem is. Hij maakt geen aanspraak op Zijn rechten. Jezus laat alles waarop Hij zich zou kunnen beroepen als Zoon van God los, om als dienstknecht, als slaaf hen te dienen. Als Hij alles voor hen opgegeven heeft, wie zijn zij dan dat zij hekken om hun bezittingen zouden plaatsen? Hoe kunnen zij hun hart dan voor anderen sluiten? Om die reden verkopen de leerlingen van Jezus steeds vaker hun persoonlijke bezittingen. En daarna wordt de opbrengst 'aan de voeten van de apostelen' neergelegd. De apostelen mogen vervolgens besluiten wie een deel van het geld krijgt. Zij mogen beslissen. 'No strings attached'... er worden geen voorwaarden verbonden aan de gift. De gift is dus duidelijk afkomstig uit een open hart. Er wordt zonder reserves en zonder voorbehoud gegeven.

Het daagt ook ons uit! Geven kent twee fases, nl.

1. het loslaten van je eigendom en
2. het loslaten van je recht om te bepalen hoe de ontvanger met jouw geschenk omgaat.

Een laagje dieper

Josef, genaamd Barnabas, heeft met zijn warme persoonlijkheid (waarom anders een bijnaam met de betekenis 'zoon van de vertroosting'?) en zijn royale gebaar velen geïnspireerd. Terloops staat vermeld dat hij afkomstig is uit de stam Levi. Hij was een Leviet. Toen de Levieten de taak van ondersteuning van de priesterdienst in de tempel werd toevertrouwd (lees hierover in het Bijbelboek Deuteronomium), werd hen meegedeeld dat zij geen land zouden bezitten zoals de andere stammen van Israël. Als reden werd opgegeven: 'de Here is zijn erfdeel' (vertaling NBG51). In het handelen van Barnabas resoneert dit: Barnabas verkoopt zijn akker, wetende dat hij in Jezus Christus zijn kostbaarste bezit gevonden heeft.

Je had het immers niet hoeven te verkopen, en nu je het wel verkocht hebt, had je met de opbrengst toch kunnen doen wat je wilde? Wat heeft je bezield om je zo te gedragen?

Handelingen 5:4

Bespiegelingen

Wat doe jij met Bijbelverhalen waar je een beetje ongemakkelijk van wordt? Overslaan of toch doorlezen? Het verhaal van Ananias en Saffira is zo'n verhaal wat je maar liever over zou willen slaan. Want de gebeurtenissen zijn al naar, maar het idee dat dit in Gods naam plaats vindt is ook nog eens heel ongemakkelijk! Geloven we in een God die mensen doodt wanneer zij liegen? Misschien moeten we maar niet proberen om de vragen al te snel te beantwoorden. Soms is het goed om te concluderen: We weten eigenlijk ook niet zo goed waarom dit nu zo moest gaan...

Maar laten we het verhaal toch niet meteen terzijde schuiven. Ook hier kunnen we immers dingen ontdekken die de moeite waard zijn voor onze bezinning op een leven met open handen. Ananias en Saffira. Een echtpaar wat in het gelukkige bezit was van een akker. Ook zij behoorden tot de kring van leerlingen van Jezus in Jeruzalem. Om hen heen hoorden ze de verhalen van anderen die besloten hun bezittingen te verkopen en de opbrengst ervan naar de apostelen te brengen. Zij hebben zich ongetwijfeld afgevraagd: 'Wat betekent dat voor onze akker? Moeten wij ook verkopen en delen? Iedereen doet het immers? Dan horen wij toch hetzelfde te doen?' Maar om wat voor reden dan ook, hebben zij moeite met het idee de hele opbrengst af te staan. Het kan zijn dat ze daar ook een goede reden voor hebben gehad. Het verhaal vertelt het ons niet. De keuze die dit echtpaar vervolgens maakt is om 'te doen alsof' zij wel de totale opbrengst bij de apostelen brengen. Ze kiezen er voor om niet open te zijn over hun twijfel en hun behoefte toch iets voor zichzelf te houden.

Het ziet er naar uit dat dit echtpaar onterecht het geven van hun mede-christenen gevoeld heeft als norm. Zij hebben misschien gedacht dat ze zich moesten schamen als ze niet hetzelfde zouden doen als de anderen. En dus lijkt 'doen alsof' beter dan open zijn. Uit de woorden van Petrus blijkt dat zij zichzelf daarmee onnodig klem hebben gezet.

Wat gelovigen om jou heen ook geven, jij mag samen met God jouw keuze bepalen. Geven kan gaan over geld, maar zeker ook over tijd, over gaven, over betrokkenheid, over keuzes in levensstijl. Als we onszelf vergelijken met anderen, kunnen we in een kramp terecht komen. 'Ik kan niet geven wat hij geeft. Ik kan niet dienen zoals zij doet. Ik kan niet beschikbaar zijn zoals zij zijn'. Maar het is niet nodig om hetzelfde te doen als de ander. Ons geven is echt geven als het begint vanuit liefde voor God.

Een laagje dieper

De woorden 'Je had het niet hoeven te verkopen...' zijn intrigerend. Petrus laat ons daarmee weten dat geven in vrijheid mag beginnen. Voel jij je vrij om te geven of vind je het een verplichting? Zou het kunnen dat de intentie waarmee je geeft eigenlijk het belangrijkste geschenk is? Hoe zou het er uit zien als jij geven ging zien als iets wat mag in plaats van moet? En hoe zou jij het vinden als jij eens eerlijk hardop zou moeten zeggen: Ik heb nu even niets te geven?

Historie - Self Denial Appeal

Een inspirerende duik in de geschiedenis...

Royaal in geven in en door levens van mensen in de 19e eeuw!

In zijn boek 'Words of William Booth' (uitspraken van William Booth) beschrijft Lt-kolonel Cyril Barnes als volgt het ontstaan van de de Self Denial Appeal (zelfverloocheningsactie):

'Kijk, Bramwell', riep William Booth op een ochtend in 1886 uit tegen zijn zoon, 'het aanbod van deze officier om zijn puddinggeld af te staan heeft mij op een goed idee gebracht – het heeft mij op het idee gebracht om al onze mensen te vragen zichzelf een week lang iets te ontzeggen, iets op het gebied van eten – laten we een zelfverloocheningsweek instellen.'

De dag ervoor was de Exeter Hall in Londen tot de nok gevuld met mensen die graag de plannen van de Generaal voor verdere uitbreiding van het Legerwerk wilden horen. In Italië, Denemarken, Nederland, Jamaica en Noorwegen was het Legerwerk nog niet begonnen. Het sociaal werk in Groot-Brittannië stond nog in de kinderschoenen. Er waren voorbereidingen getroffen voor een verdere opmars van het Leger, maar er was een tekort aan geld. Tijdens die bijeenkomst liepen de helpers van William Booth met kleine stukjes geel papier - de zogenoemde canaries - door de zaal. Deze werden aan heilssoldaten en Legervrienden uitgereikt met het verzoek daarop het bedrag te schrijven dat zij beloofden te schenken om de nieuwe plannen van het Leger des Heils te helpen financieren. Eén officier, majoor John Carlton, die al een bedrijf in Noord-Ierland had afgestoten en de opbrengst daarvan had geschonken aan het Leger, had niets meer te doneren. Maar hij schreef op de 'canary': "Door een jaar lang elke dag geen pudding te eten, denk ik 50 shilling te besparen." Een van zijn vrienden stuurde onmiddellijk 2 pond en 10 shilling naar het hoofdkwartier om de majoor dat offer te besparen. De Generaal zou later na afloop van de actie in een brief schrijven: 'Er is nooit eerder een christelijke methode bedacht om de redding van onze arme wereld te helpen bewerkstelligen dan de zelfverloocheningsweek. De inspanningen van dit jaar moeten een vervolg krijgen. U doet toch ook uw deel, of niet soms?'

Enkele voorbeelden van zelfverloochening:

- Mensen uit alle lagen van de bevolking hielpen. Zakenlieden reisden een week lang in derde klas rytuigen in plaats van in eersteklas rytuigen; veel rokers stopten met roken, kinderen deden boodschappen voor hulpbehoevenden; William Booth zelf volgde een nog zuiniger dieet zonder vlees. De opbrengst ging naar het Zelfverloocheningsfonds.
- Een zeer vooraanstaand officier knipte het haar van een nog hogere officier. Opbrengst 6 pence.
- Een man ging niet naar Schotland om het huwelijk van een goede vriend bij te wonen.
- Een kapitein gaf zijn 'weksalaris'.

- Een andere officier stuurde het geld dat hij had gespaard voor een nieuwe uniform. Hij liet zijn oude uniform opknappen. Zijn vrouw gaf een deel van haar huishoudgeld en ook drie van zijn kinderen gaven iets uit hun spaarpot.
- Een echtpaar dronk een tijd lang alleen maar warm en koud water in plaats van thee, chocolademelk, koffie en melk.

Hoe is het majoor John Carlton vergaan? Jaren later gaf hij toe dat hij, ondanks het geschenk van de Legervriend om hem van zijn belofte te ontslaan, een heel jaar geen pudding had gegeten voor het goede doel.

Zijn wij bereid royaal te geven voor het werk van de Heer?

Eigentijdse ervaringen

Royaal in geven in vertrouwen dat God zal voorzien

door Marianne Nederveen-Grandia (aux. kapitein)*

Twintig jaar geleden veranderde mijn leven enorm toen ik me openstelde voor Gods liefde. Religie veranderde in relatie en ik leerde leven vanuit genade. In de jaren erna ontving ik van God zoveel herstel in mijn Godsbeeld en in wie ik zelf mag zijn, dat het verlangen om hiervan uit te delen groter en groter werd. Op een dag werd ik diep geraakt door 2 Kor. 1:3-4: 'Geprezen zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, de Vader die zich over ons ontfermt, de God die ons altijd troost en ons in al onze ellende moed geeft, zodat wij door de troost die wijzelf van God ontvangen, anderen in al hun ellende moed kunnen geven.'

Dit Bijbelgedeelte wakkerde het verlangen aan inderdaad die ontvangen troost door te gaan geven, uit te delen. En niet alleen Zijn troost, maar ook Zijn liefde. Hoe meer mensen ik om mij heen zag worstelen met issues waarmee ik zelf ook zo intens geworsteld heb, hoe sterker dat verlangen werd.

God bracht een aantal vrouwen op mijn pad die ik mocht helpen, aanmoedigen en bemoedigen in hun relatie met God en zichzelf. Tegelijk had ik nauwelijks tijd voor al die gesprekken, want naast ons drukke gezin, had ik mijn handen vol aan mijn werk als managementassistente. Mijn man moedigde mij aan die baan op te zeggen, maar ik durfde dat niet; we hadden mijn inkomsten gewoon te hard nodig voor onze hypotheek en andere hoge uitgaven die je met vier pubers kunt hebben. Ik bleef dus gewoon werken... totdat het verlangen om uit te delen groter werd dan verlangen naar financiële zekerheid. En mijn vertrouwen dat God zou gaan voorzien groter was geworden dan mijn angst.

Nadat ik mijn ontslag heb ingediend, hebben we ons huis verkocht en zijn we naar een huurhuis vertrokken. Ook hebben we stichting Selah opgericht (2009-2020) om het vrouwenwerk meer gestalte te geven. Selah betekent onder meer: 'geven wat je hebt ontvangen'. Krachtiger konden we onze missie en visie niet verwoorden. Natuurlijk waren er door de sterk verminderde inkomsten weleens zorgen, maar God heeft altijd ruim voorzien. In 2022 heeft ons leven opnieuw een wending gemaakt, toen mijn man ook zijn ontslag bij zijn werkgever indiende en we beiden officier bij het Leger des Heils zijn geworden. We beschouwen het als een groot voorrecht dat we nu samen fulltime mogen (door)geven wat we zelf van God ontvangen, in nog meer en bredere vormen dan ooit. En weet je wat het mooie is? We voelen ons rijker dan ooit. Soli Deo Gloria!

*Marianne is, samen met haar man Ad, verantwoordelijk voor het korps en het buurtgericht werk in Utrecht Overvecht.

Gebed

Trouwe en liefdevolle Vader,

Het doet me wat....
dat er eendracht was onder de mensen
die tot geloof waren gekomen in die tijd met Petrus en Johannes.
Wat een gaaf gegeven dat de mensen
geen van de bezittingen als persoonlijk eigendom beschouwde.

Ik droom van zo'n wereld Heer!
Een wereld waarin mensen naar elkaar omzien,
maar ook de ander gunnen dat hij of zij het goed heeft.

Ik vind er eigenlijk wel wat van.
Dat Ananias en Saffira een deel van de opbrengst achterhielden.
Wat triest dat zij anderen bedrogen hiermee.
Het maakt dat dit verhaal ineens zuur afloopt voor mij.

Maar als ik eerlijk ben,
merk ik dat ik zelf ook aan mijn spullen gehecht kan zijn.
Soms zo erg, dat ik bepaalde kostbaarheden of eigendommen
ook liever voor mezelf houd.

God, U weet wat in mijn hart omgaat.
Welke bezittingen voor mij belangrijk kunnen zijn.
Vergeef mij dat ik daarin ook niet altijd de juiste keuzes heb gemaakt.

Ik geloof dat de heilige Geest mij kan helpen
om hierin steeds weer de juiste balans op te maken.
Want alles wat niet met geld te koop is, kan juist zo waardevol zijn.
Waai, met uw Geest Heer, in mijn leven.

Wilt U mij helpen om te delen in alles wat ik heb?
In liefde, in vriendschap en vreugde. In zorgen en uitdagingen.
Maar ook in alles wat ik bezit.

Dat alles in eerste plaats gericht mag zijn op U en anderen.
Amen.

Er worden verschillende vragen aangereikt om in jouw kleine groep over door te praten. Kies gerust die vragen die het beste aansluiten bij jouw groep.

Introductie

1. Van wie is het?! Een spelletje: Leg allemaal ongezien één (klein) eigendom onder een theedoek. Eén van de aanwezigen haalt een voorwerp onder de doek vandaan en noemt vervolgens de naam van wie men denkt dat dit voorwerp is. Zolang de persoon de eigenaren van de voorwerpen juist weet te noemen, mag deze doorgaan met het pakken van voorwerpen. Heb je een verkeerde naam bij een voorwerp genoemd? Dan roept de juiste eigenaar: "Nee, van mij!" Bij een foute verbinding van voorwerp en eigenaar gaat het voorwerp terug onder de theedoek en is een ander lid van de groep aan de beurt om namen te noemen. Wil je het iets moeilijker maken of heb je een heel kleine groep? Leg dan allemaal twee of drie voorwerpen onder de theedoek.
2. Wat denk jij? Is het kunnen delen bij kinderen aangeboren of gedrag dat je gaandeweg het leven moet leren? Waarom denk je het een of het ander?

Verdieping

3. Wat spreekt je aan in de bereidheid van de christenen te Jeruzalem om alles met elkaar te delen? Welke bezwaren zou je er ook tegen kunnen hebben?
4. Leef je eens in in hun situatie: wat zou je winnen en wat zou je verliezen wanneer jij jouw eigendommen met je geloofsfamilie deelt?
5. De christenen te Jeruzalem hadden het verlangen om Jezus zichtbaar te maken door hun levensstijl. Wat werd er zichtbaar van Jezus door hun bereidheid alles met elkaar te delen?
6. Wanneer je iemand iets geeft, kan het soms zijn dat je er onbedoeld toch iets voor terug verwacht. Herken je dat? Hoe ga jij daar mee om?
7. Heb jij wel eens gedacht dat je net zoveel als een ander moest geven, aan tijd, aan geld, aan gaven? Op welk gebied van het leven vind je dat het meest uitdagend?
8. Lees het verhaal over Self Denial Appeal óf het persoonlijke verhaal van Marianne Grandia. Wat inspireert jou hierin?
9. Hoe kun je blijven geven met een open hart, zonder dat je al te sterk beïnvloed wordt door wat anderen doen en wat je zelf misschien verwacht van anderen?

Afronding

Neem de tijd om stil te worden en na te denken over de vraag: met welk geschenk of gift zou jij jouw liefde aan God willen tonen? Bid in stilte en sluit daarna af met het gebed zoals dit is aangereikt.

**Ben je heilssoldaat of
adherent bij het
Leger des Heils?**

**Weet je wat er over geven in het
heilssoldatenverbond staat?
Zoek het eens op!**

Week 3

Royaal in verbinding I

Lees: Handelingen 9:1-19a

Ananias vertrok en ging naar het huis, waar hij Saulus de handen oplegde, terwijl hij zei: 'Saul, broeder, ik ben gezonden door de Heer, door Jezus, die aan u verschenen is op de weg hierheen, om ervoor te zorgen dat u weer kunt zien en vervuld wordt van de heilige Geest.'

Handelingen 9:17

Bespiegelingen

Er is veel reden voor Ananias (een naamgenoot van de persoon die we in het vorige verhaal ontmoetten) om voorzichtig te zijn richting Saulus. Mogelijk kende hij mensen die als gevolg van Saulus' vurige strijd tegen de leerlingen van Jezus, hele moeilijke tijden doormaakten. Het voelt in zo'n geval het meest prettig om solidair te zijn met slachtoffers, zeker niet met een dader. Opkomen voor slachtoffers van onderdrukking en onrecht, is iets waar ook in de tijd van het Oude Testament zeer waarderend over gesproken wordt. Het is zeker een weerspiegeling van het karakter van God om in te staan voor het recht van hen die vervolgd worden.

Dat Ananias zich uitspreekt tegen het onrecht wat de gelovigen van Jeruzalem is aangedaan, is dan ook heel begrijpelijk. Maar uit het vervolg van dit verhaal blijkt wel dat heilige verontwaardiging geen reden mag zijn om de deur van je eigen hart dicht te houden voor een dader van onrecht. God vraagt Ananias om zich toch te verbinden met Saulus. Het helpt ongetwijfeld dat Ananias hoort dat er in Saulus' leven iets veranderd is. Hij zal niet langer dader van onrecht zijn, maar iemand worden die zelf lijden te wachten staat vanwege het volgen van Jezus. Ananias stelt zich open en is bereid zich met Saulus te verbinden. Hij kan hem zelfs begroeten als lid van de geloofsfamilie. 'Saul, broeder...' – het zijn woorden die blijk geven van een open hart ook wanneer er veel redenen zijn tot wantrouwen.

Een laagje dieper

In situaties van onenigheid in gemeenschappen of gezinnen, is het niet eenvoudig om de lijntjes open te houden naar alle partijen. Als we in ons hart de één als 'slachtoffer' en de ander als 'dader' hebben gemarkeerd, is dat vaak het moment waarop ons hart zich ten dele sluit. Dat is niet altijd te voorkomen en soms ook zo begrijpelijk. En soms misschien ook nodig, wanneer we zelf pijn en beschadiging oplopen... Maar toch: kunnen we in andere situaties wel reageren met een open hart zoals Ananias doet? Vraag Gods Geest je te tonen waar jouw hart een deur sloot. Meervoudige partijdigheid is een term uit de hulpverlening, die aan wil geven dat een hulpverlener afwisselend partijdig is met alle betrokkenen in een situatie. Door zich te verplaatsen in het perspectief van de ander en niet te zoeken naar waarheid, maar naar begrip, ontstaat er verbinding. Zo ben je bij meervoudige partijdigheid afwisselend vóór de een, zonder tegen de ander te zijn. Zouden we als leerlingen van Jezus daar misschien van kunnen leren?

Barnabas nam hem echter onder zijn hoede en bracht hem naar de apostelen, aan wie hij vertelde dat Saulus onderweg de Heer had gezien, dat die met hem had gesproken en dat hij in Damascus vrijmoedig de naam van Jezus had verkondigd.

Handelingen 9:27

Bespiegelingen

Wat kan het voor kinderen, maar ook voor volwassenen spannend zijn om een eerste dag op een nieuwe school of in een nieuwe baan door te brengen! Wat een verademing brengt het wanneer iemand een hand uitsteekt en bevrijdende woorden spreekt: Kom maar hier zitten! Ook voor Saulus blijft het spannend: hoe zullen de leerlingen van Jezus in Jeruzalem hem ontvangen? Krijgt hij een plaats in de kring?

Saulus krijgt al in de eerste dagen van het volgen van Jezus te maken met hevige tegenstand. De Joden in Damascus zijn verward als zij ontdekken dat Saulus

geen vervolger, maar een aanhanger van Jezus is geworden! Een moordaanslag wordt beraamd. Saulus gaat terug naar Jeruzalem. Ook hier zijn de leerlingen nog wel op hun hoede, want wie zegt hen dat Saulus' verhaal oprecht is? Zou het kunnen dat zij in hem een indringer in hun geledingen krijgen, die later zijn slag slaat en hen allemaal gevangen neemt? Barnabas is de persoon die het verschil maakt. Net als Ananias eerder, herkent Barnabas de verandering in Saulus en durft hij het aan om als verbinder op te treden. Zijn voorspraak baant de weg voor Saulus om ook deel te worden van de kring van Jezus' leerlingen in Jeruzalem. Het is de vraag of Barnabas een heel uitgebreid pleidooi heeft gehouden, waardoor hij liet zien dat Saulus er ook bij mocht horen. Ja, volgens ons Bijbelverhaal (vers 27) vertelt Barnabas over Saulus' geloofsgetuigenis aan de anderen. Dat zal zeker helpend zijn geweest. Máár zijn het daarnaast niet juist vaak de kleine woordjes die maken dat iemand ervaart: er is ook plaats voor mij....

Het zijn vaak de kleine dingen die het doen. Ook jij kunt het verschil maken: kijk bijvoorbeeld bij binnenkomst iedereen afzonderlijk bewust even aan. Daarmee vertel je zonder woorden: jij bent welkom!

Een laagje dieper

Het toelaten van nieuwe mensen in een kring kan spannend zijn. Het verandert niet alleen de dynamiek in een groep, maar kan soms ook zaken uit balans trekken. Zaken die altijd vanzelfsprekend waren, komen ter discussie. Later zal Saulus nog vaak voor opschudding zorgen in de kring van leerlingen van Jezus. Petrus en Saulus (dan Paulus) hebben niet zelden uiteenlopende standpunten waar het de gebruiken van de christenen betreft. Twee mannen met een sterke persoonlijkheid en beiden met een eigen uniek verhaal met Jezus. Toch zou het werk van het Koninkrijk in die eerste decennia er een stuk eenzijdiger uit hebben gezien wanneer slechts één van beiden actief was geweest. Gods Koninkrijk was in die eerste decennia enorm gebaat bij twee mannen die beiden op hun eigen wijze en met hun eigen accenten hun roeping inhoud gaven. Soms is het voor ons persoonlijk gemak lastig om mensen in te sluiten in de kring. Maar kunnen we ons persoonlijk ongemak misschien ondergeschikt maken aan het belang van het Koninkrijk?

Historie - Bart

Een inspirerende duik in de geschiedenis... Royaal in verbinding vanuit onverwachte hoek.

Commissioner Philip Needham vertelde eens het volgende waargebeurde verhaal van een heilssoldaat in een van de Amerikaanse territories:

“We zullen hem Bart noemen, wat niet zijn echte naam is. Bart was lid van een korps waar Jim en Donna McGee ooit de korpsofficieren waren. Jim vertelt het verhaal, en ik vertel het hier, voor zover ik me het kan herinneren: Bart paste niet zo goed bij zijn mede-heilssoldaten. Het had waarschijnlijk te maken met zijn onhandigheid en met de voedselvlekken op zijn oude uniform. Gezien zijn lichaamsgeur zou het fijn geweest zijn als Bart een goede deodorant had gebruikt, maar dat deed hij niet. Vaker zijn tanden poetsen zou ook gewaardeerd zijn door degenen die naast hem zaten, maar mondhygiëne was niet zijn prioriteit. De leden van het korps hechtten grote waarde aan het regelmatig bezoeken van de samenkomsten en de Bijbelstudie, maar Bart was er sporadisch. Maar als hij er was, liet hij zijn aanwezigheid goed merken. Tijdens de Bijbelstudie waren zijn vragen en opmerkingen meestal lang en uitgebreid. Tijdens de samenkomst op zondagmorgen stak Bart stevast zijn hand op tijdens de preek van Jim met een vraag over wat er wel of niet gezegd was. Hij was gewoon wat ‘sociaal onaanangepast’.

Toen Bart overleed, of werd Bevorderd tot Heerlijkheid zoals we zeggen in het Leger, leidde Jim de uitvaartdienst in het uitvaartcentrum. De leden van het korps waren niet goed vertegenwoordigd. Een paar van hen waren alleen aanwezig om hun steun te betuigen en zo de ongelukkige situatie te voorkomen dat er niemand naar de begrafenis zou komen van Bart. Er was een klein aantal stoelen neergezet voor de weinige bezoekers die men verwachtte. Toen begonnen de mensen uit de buurt binnen te stromen. Er moesten meer en meer stoelen bijgezet worden. De geschokte leden van het korps die waren gekomen naar de uitvaart, vroegen zich af wie deze mensen waren en waar ze vandaan kwamen.

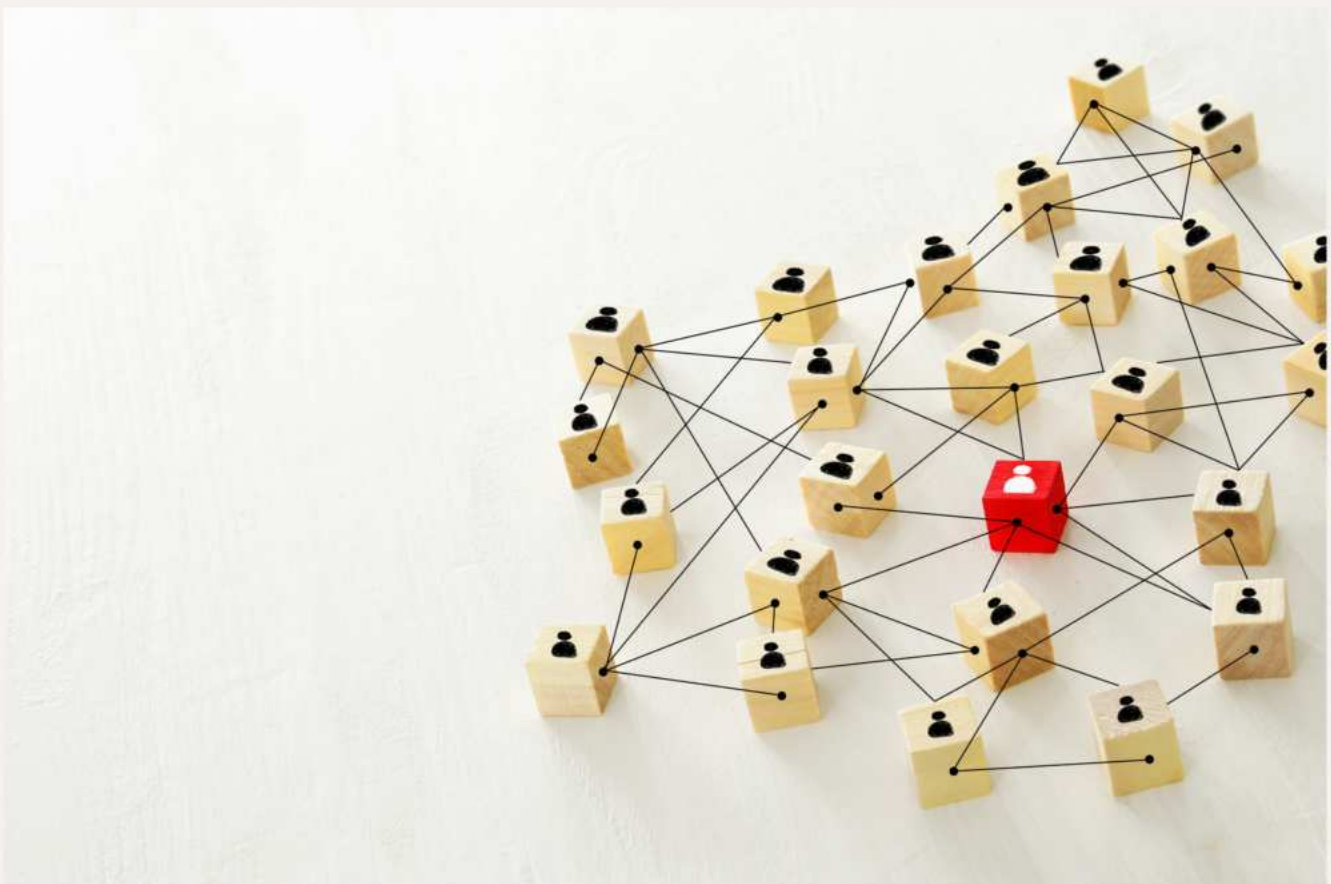
Na een paar liederen en een gebed begon Jim aan zijn korte preek. Toen onderbrak een vrouw achter in de zaal hem door haar hand op te steken en te vragen of ze mocht spreken. Jim dacht bij zichzelf: Hmm, de traditie wordt voortgezet. Jim stond de vrouw toe te zeggen wat ze wilde zeggen, en dat deed ze. Na haar kwam de ene na de andere vrijwillige spreker, geen van allen korpsleden. Het waren mensen die de heilssoldaten niet kenden. Ze waren niet gekomen om de preek te horen. Ze waren gekomen om te spreken over hun vriend Bart.

Het bleek dat Bart, de heilssoldaat die niet zo goed in zijn korpsgemeenschap paste, elke dag ging kijken bij een oude dame om er zeker van te zijn dat ze in orde was en eten had voor die dag. Bart was ook de man die in zijn buurt vrijwillig loodgieterswerk deed, dakgoten schoon-

maakte en de fietsen van de kinderen repareerde. Hij was de enige man in de buurt die tijd had om naar de tieners te luisteren die iedereen als verloren had opgegeven. Elk van de sprekers uit Barts buurt sloot zijn of haar verhaal af met bijna identieke bewoordingen: 'Bart heeft me laten zien wat het is om een echte christen te zijn.'

Welke maatstaf hanteren we voor een authentieke christen of een goede heilssoldaat? Geen idee of Bart elke dag veel tijd in persoonlijk gebed doorbracht. Maar als hij bad - en ik denk dat hij dat deed - dan bad hij vooral voor de mensen, jong en oud, in zijn buurt. En vervolgens leefde hij zijn gebed uit. Ik geloof dat hij God tegen hem hoorde zeggen: 'Ga naar hen toe. Wees als Christus voor de mensen.'

Ondanks het feit dat Bart niet goed paste binnen het korps was hij een echt mensenmens, een verbinder. Hoe is onze opstelling?

Eigentijdse ervaringen

Royaal in verbinding valt niet altijd mee.

door Jeroen Herben (kapitein)*

Ik betrap mijzelf er vaak op dat ik denk te weten 'hoe het zou moeten' in het leven en in het geloof. In mijn geloofsreis -als heilssoldaat en heilsofficier- ben ik op verschillende plekken in Nederland in contact gekomen met mensen en hun levensverhaal.

Ik zeg van mezelf dat ik best ruimdenkend ben, maar ik heb ontdekt dat er ook in mij veel blinde vlekken en aannames aanwezig zijn. Precies op die momenten waar dingen anders lopen, gaat het bij mij schuren. De komst van Gods Geest naar de aarde is fantastisch, maar het maakt het soms ook uitdagend. Het geloofsleven zit dan niet op het niveau van 'dit zijn de regels, zo hoort het'. Eigenlijk is het meer een gezamenlijke zoektocht rondom de vraag 'Waar openbaart Gods Geest zich in wat er gebeurt'? Het is de reis van het hoofd (wat je weet) naar het hart.

Een concreet voorbeeld is het verhaal van een vrouw die erg met haar geloof bezig is op gevoelsniveau, op een manier die voor mij wat onbekender was. Ze vertelde daarover in de gesprekken die we hadden en ik merkte bij mezelf dat ik het lastig vond hoe ze haar geloofsleven beschreef. In mijzelf hoorde ik het stemmetje 'zo hoort het niet te gaan, je moet deze en deze stappen zetten, en deze dingen doen'. Maar ik merkte bij haar wel een innerlijke rust en vrijheid, die ze toeschreef aan de liefde van God. En ze verbond deze ook op een bepaald moment met woorden uit de Bijbel en haar gebedsleven. Toen ze deze dingen benoemde merkte ik dat ik hiervan kon leren en iets van God door haar heen mocht zien. Dat verraste me en ik ontdekte (opnieuw) dat God niet op één manier in mensen werkt.

Bovenstaand voorbeeld is maar één gebeurtenis, maar ik merk vaker dat het soms een beetje schuurt en dat ik me afvraag hoe en waar Gods Geest aan het werk is. Dat is een avontuurlijke reis, die ik anderen ook zeker gun. Ik zou jou als lezer dan ook mee willen geven om juist daar waar het schuurt; waar je denkt 'zo hoort het niet', juist dan te luisteren naar de ander. Wellicht is het Gods Geest die door de ander tot jou spreekt en jou iets wil leren!

*Jeroen is korpsofficier
in korps Amsterdam Oost
en werkzaam op de afdeling
Identiteit, Innovatie en Inspiratie
op het hoofdkwartier.

Gebed

Machtige Heer,

Wat bent U groot
dat U enorme verandering in mensenlevens kunt brengen!

Ik kan me zo goed begrijpen dat de mensen om Saulus heen,
zijn ommekeer niet konden geloven.
Die man die eerst iedereen met de dood bedreigde,
mensen gevangen kon nemen
om ze mee te voeren naar Jeruzalem.

Dat juist die man
ineens ging vertellen dat Jezus de Messias was?

Ik kan me goed voorstellen dat dit verwarring gaf onder mensen.
Mensen kunnen immers wispelturig zijn.
Ongeloofwaardig. Onvoorspelbaar.

Ik zelf vind het ook wel eens lastig
om bij mensen te peilen hoe geloofwaardig ze zijn.
Dan is er die vraag of ik ze kan vertrouwen.
Ook onder geloofsgenoten zijn er immers mensen
die niet altijd waargemaakt hebben wat ze zeiden.

Maar Heer, U hebt ons aan elkaar gegeven,
om elkaar te helpen en ondersteunen,
maar ook om van elkaar te leren.

Ik bid U om goede en zuivere relaties Heer.
Ik bid U om moed en durf
om op een liefdevolle manier, open eerlijk en kwetsbaar
met mensen te spreken,
in het geloof dat U door mij heen wilt werken.

Schepper, Onderhouder en Bestuurder van alle dingen,
U zij alle eer.

Amen.

Er worden verschillende vragen aangereikt om in jouw kleine groep over door te praten. Kies gerust die vragen die het beste aansluiten bij jouw groep.

Introductie

1. Spel: verdeel de groep in tweeën: zet de wekker op 5 minuten en laat de groepsleden met elkaar in gesprek gaan om te ontdekken hoeveel zaken zij gemeenschappelijk hebben! Bevraag elkaar op van alles, van schoenmaat, favoriete eten of vakantie, lievelingslied, allergieën, etc. Na 5 minuten presenteert iedere groep de zaken die ieder deelt in de groep. De groep die de meeste gemeenschappelijke zaken heeft gevonden, wint!
2. Een bekend spreekwoord zegt 'Soort zoekt soort'. Mensen die veel gemeenschappelijk hebben, zoeken elkaar op. Herken je dit en ben je het hier mee eens?

Verdieping

3. Heb jij een voorbeeld van een situatie waarin jij door een ander in de kring verwelkomd werd? Wat gebeurde er en hoe maakte dit verschil?
4. Hoe hebben Jezus volgen aan de ene kant en anderen welkom heten in de kring aan de andere kant, met elkaar te maken?
5. Ananias krijgt van God een heldere toelichting waarom hij toch naar Saulus toe moet gaan. Wat helpt jou om wél naar iemand toe te gaan als jij een misschien een drempel ervaart?
6. Ben jij deel van een geloofsgemeenschap? Zie jij jouw geloofsgemeenschap als een geloofsfamilie? Waarom wel of waarom niet?
7. Welk woord kun jij vaker gebruiken binnen jouw geloofsgemeenschap, waardoor de verbinding onderling versterkt wordt? Welk woord helpt om elkaar met een open hart tegemoet te gaan?
8. Lees het verhaal van Bart óf van Jeroen Herben. Wat inspireert jou hierin?
9. Is er iemand in jouw omgeving met wie je moeite hebt omdat hij of zij er nogal andere geloofsaccenten op nahoudt dan jij? Hoe zou het Koninkrijk gediend kunnen worden met de verschillen die jullie mee brengen?

Afronding

Neem een moment om te bidden: wie kun jij op een passende manier helpen om een plek te vinden in de geloofsgemeenschap waartoe jij behoort? Deel alleen met elkaar als dit gepast is en bid daarna samen om een zegen voor ieders voornemen een verbinder te zijn.

In het verbond van een heilsofficier belooft een geestelijk leider binnen het Leger des Heils onder andere om 'vriendschap te sluiten met hen die geen vrienden hebben'. Waarom zou dit zijn opgenomen denk je? Zie jij een verband met het verhaal van Saulus in deze opdracht?

Week 4

Royaal in verwachting I

Lees: Handelingen 10:1-37

'Nu begrijp ik pas goed dat God geen onderscheid maakt tussen mensen, maar zich het lot aantrekt van iedereen, uit welk volk dan ook, die Hem vereert en rechtvaardig handelt. God heeft aan de Israëlieten bekendgemaakt dat Hij door Jezus Christus het goede nieuws van de vrede is komen brengen. Deze Jezus is de Heer van alle mensen'.

Handelingen 10:34-36

Bespiegelingen

Wie een andere auto koopt, kan zich er wel eens over verbazen hoeveel auto's van hetzelfde merk en type in de stad blijken te rijden! Nooit eerder viel het op, tót het moment van de aanschaf van die ene auto. Ondanks dat het lijkt alsof de situatie ineens veranderd is, weet iedereen: niet de hoeveelheid auto's is anders, jouw ogen werden geopend!

Voor Petrus schudt alles! Zijn visie op de wereld wordt op de kop gezet door een indrukwekkend visioen waarin hem dieren worden voorgehouden waar hij zich eerder als Jood altijd verre van gehouden had. God gebruikt het beeld van de dieren om Petrus' ogen te openen. Petrus neemt de uitdaging aan en verruimt zijn hart en zijn begrip van Gods missie. In de ontmoeting met Cornelius blijkt waarom: deze Romeinse centurio had vaak zijn hart bij God uitgestort. Ook de manier waarop hij gaf van zijn eigen rijkdommen, sprak boekdelen. Zijn bidden én zijn geven werden door God begrepen als een verlangen naar Hem! En achter de schermen zet Gods Geest van alles in werking om het mogelijk te maken dat ook deze Romeinse centurio welkom geheten wordt in de geloofsfamilie. Voor Petrus zal de geloofsbelijdenis 'Jezus is de Heer van alle mensen' (vers 36) een ware revolutie zijn geweest. God had niet enkel het Joodse volk op het oog, maar de missie bleek nog groter! God trekt zich het lot aan van iedereen (vers 34). God wordt geraakt door alle mensen. Gods liefde wil in Jezus alle mensen insluiten. En Petrus is door zijn bereidheid om te luisteren naar Gods stem, een schakel in de uitbreiding van de invloed van het Evangelie! De impact van een mens die bereid is te luisteren naar Gods stem, kan groot zijn...

Een laagje dieper...

Soms gaan wij er bij voorbaat van uit dat mensen met een andere culturele of religieuze achtergrond geen behoefte hebben aan de boodschap van Jezus. Zou het kunnen zijn dat God ons soms versted doet staan? Zijn wij er klaar voor als onverwachte gasten aan de deur staan?

Ik herinnerde me dat de Heer tegen ons zei: "Johannes doopte met water, maar jullie zullen gedoopt worden met de heilige Geest." Als God hun wegens hun geloof in de Heer Jezus Christus hetzelfde geschenk wil geven als ons, hoe had ik Hem daar dan van kunnen weerhouden?

Handelingen 11:16-17

Bespiegelingen

In #ReBooth 2024 zoeken we met elkaar naar hoe we ons hart kunnen openen voor God en voor elkaar in een wereld die vaak de vuisten balt en het hart sluit voor de ander. Misschien ken je zelf wel het verschil wat het maakt wanneer iemand naar je toe komt met een warme glimlach óf met een afstandelijke blik? De eerste indruk heeft veel invloed op de ontmoeting die volgt. Zo maakt ook onze verwachting van God een groot verschil voor de ontmoetingen die we met Hem hebben. Benaderen we God met een open hart of is ons hart door de stormen van het leven wat cynisch geworden? Verwachten wij nog dat Gods Geest ook ons kan verrassen?

In het Bijbelgedeelte van vandaag kijken we nogmaals naar Petrus. Hij legt verantwoording aan de gelovigen van Jeruzalem af over zijn ontmoeting in Joppe met een 'onbesnedene'. Wat vorige week nog ondenkbaar was voor Petrus, heeft hij vandaag als weg van God herkend. Zo kan hij dan ook met overtuiging tegen de gelovigen in Jeruzalem zeggen: 'de Geest zei tegen me'(vers 12). Het zijn grote woorden, waarmee in de geschiedenis soms ook geestelijk gemanipuleerd werd. Maar het zou jammer zijn als we het spreken van Gods Geest om die reden helemaal niet meer zouden verwachten.

Want de Geest wil vandaag de dag nog steeds nieuwe wegen wijzen waarlangs het verhaal van Jezus kan gaan. Gods Geest wil vandaag de dag nog steeds tot ons hart spreken en onze muren afbreken om onze liefde voor mensen zonder Jezus te vergroten. Gods Geest wil ons vandaag de dag nog steeds sterken wanneer wij ons moeten verantwoorden tegenover anderen om keuzes die wij maakten vanuit een verlangen naar meer van Hem.

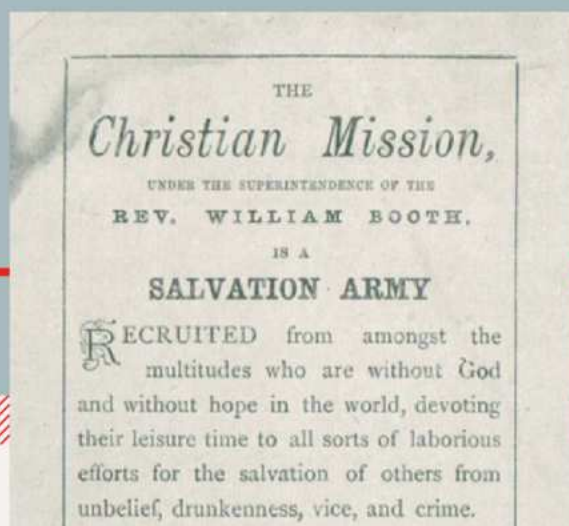
Een laagje dieper

Cornelius had een ervaring van Gods Geest die ook voor anderen te zien was (vers 15). Petrus vergelijkt het met de ervaring die hij en zijn mede-apostelen hadden tijdens de eerste Pinksterdag. Een hart-verwarmende ervaring die je niet onberoerd laat en die je niet snel vergeet! Petrus denkt bij het zien van Cornelius' ervaring terug aan de woorden die Jezus eerder had uitgesproken: 'Johannes doopte met water, maar jullie zullen gedoopt worden met de heilige Geest' (vers 16). Zou dit kunnen zijn wat William Booth de ervaring van een zuiver hart noemt?

Net als in het geval van de apostelen, volgt Cornelius' vervulling met Gods Geest op een periode van gebed en verlangen naar God. God kan ons verrassen als het verlangen in ons hart groot is. Is er iets wat jouw verlangen naar God zou kunnen remmen? Wat versterkt jouw verlangen naar God?

Historie - Vrijwilligersleger

Een inspirerende duik in de geschiedenis... Royaal in verwachting uitgedrukt in één enkel woord.

Kort nadat William Booth in 1852 zijn kerkelijke loopbaan in Engeland was begonnen, verruilde hij de traditionele kerkelijke preekstoel voor de straat om het evangelie van Jezus Christus rechtstreeks aan de mensen te verkondigen. Zijn publiek bestond vooral uit armen, daklozen, hongerigen en behoeftigen.

Toen collega-predikanten het niet eens waren met Booths onconventionele aanpak, trokken hij en zijn vrouw Catherine zich terug uit de kerk om als evangelisten door heel Engeland te reizen en nieuwe evangelisten op te leiden. Het echtpaar keerde in 1865 terug naar het London East End, waar veel volgelingen zich bij hun strijd aansloten voor mensen die dreigden verloren te gaan. Binnen tien jaar telde hun organisatie, die werkte onder de naam 'The Christian Mission', meer dan duizend vrijwilligers en evangelisten. Dieven, prostituees, gokkers en dronkaards behoorden tot de eerste bekeerlingen. En al snel spraken en zongen deze bekeerlingen ook op straat als levende voorbeelden van Gods kracht en genade.

Net als elke andere organisatie moest ook de Christian Mission een jaarverslag maken. Op de titelpagina stond te lezen:

DE CHRISTIAN MISSION
onder leiding
van ds. William Booth
is
EEN VRIJWILLIGERSLEGER
Gerekruteerd uit de menigte die
zonder God en zonder hoop in de wereld staat...

Toen zoon Bramwell Booth de drukproef van het jaarverslag van de 'Christian Mission' uit 1878 las, schrapte hij het woord 'Volunteer' (vrijwilliger) en verving het door 'Salvation'. The Salvation Army – het Leger des Heils was geboren.

Vanaf dat moment groeide het Leger explosief; bekeerlingen werden soldaten van Christus en stonden toen, net als nu, bekend als heilssoldaten. Ze lanceerden een offensief in geheel Groot-Brittannië. Ondanks geweld en vervolging bekeerden zich tussen 1881 en 1885 ruim 250.000 mensen tot God. De Evangelieboodschap van het Leger des Heils kreeg al snel voet aan de grond in Amerika en kort daarna ook in Canada, Australië, Frankrijk, Zwitserland, India, Zuid-Afrika, IJsland en Duitsland.

Tegenwoordig is het Leger des Heils actief in vrijwel elke uithoek van de wereld en dient het God en mensen in meer dan 130 landen, waarbij het de boodschap van Gods liefde en goedheid doorgeeft in woord en daad aan iedereen die het maar horen wil.

*Martin is pionier in Lelystad en betrokken bij het werk van het Leger in Harderwijk.

Eigentijdse ervaringen

Royaal in verwachting op onverwachte momenten

door Martin Brand (luitenant)*

Langzaam maar zeker begin ik het te leren... Als pionierend officier kan ik makkelijk in de valkuil trappen dat ik denk dat ik mijn werk vooral goed doe als ik maar genoeg frisse ideeën heb, creatieve vormen aandraag en 'out of the box' activiteiten bedenkt. Maar in de praktijk van de afgelopen jaren leerde ik mooie lessen. Het komt erop neer dat ik meer leerde wandelen in wat God heeft voorbereid. Van verzinnen, aandragen en bedenken is mijn focus verschoven naar herkennen en samen meebewegen. Dat vraagt moed. Omdat de regie en controle niet in onze handen is. Waar Gods wil is, is Gods weg... en dat is vaak verrassend en voor mijn geloof heel versterkend geweest. Zo bracht Hij meestal op precies het juiste moment de mensen binnen die we nodig hadden.

Ik moet denken aan die keer dat mijn collega Anneke en ik aan het overleggen waren over onze eerste Donutdag en daarbij een leuke activiteit voor onze buurtkinderen. We hadden wel wat gedachten gehad over bijvoorbeeld een discofeestje buiten met vrolijke muziek en dans voor jong en oud. Maar ja, in ons netwerk was niemand die zoiets kon doen...

Op precies dat moment werd er op de deur gebonsd, we waren eigenlijk gesloten. Maar toch deden we onze deur open en zo ontmoetten we een jongeman die eigenlijk voor de kledingwinkel kwam. We hebben hem – terwijl we eigenlijk nog best veel te vergaderen hadden – rondgeleid, de winkel laten zien en daarna koffie aangeboden. Hij zat bij ons aan tafel en begon iets van zijn levensverhaal te vertellen. Over zijn opvoeding. En uiteindelijk ook over zijn geaardheid waardoor hij veel verdriet had ervaren, omdat zijn christelijke omgeving hem had afgewezen. We hebben vooral geluisterd en hem laten weten dat wij geloven dat ieder mens op dezelfde manier door God geliefd is. Dat deed hem zichtbaar goed. Daarna vertelde de jongeman over zijn partner die een eigen bedrijf heeft maar wel worstelde in de coronatijd. Hij werkte namelijk in de entertainment industrie. Na even doorvragen, we waren inmiddels een uurtje verder, viel onze mond open van verbazing... Zijn vriend verzorgde als professional door het hele land kinderdisco's! We moesten hem wel even uitleggen waarom we ineens zo enthousiast werden. Toen vertelde hij dat ze best wat wilden doen, wel eens over vrijwilligerswerk nadachten... Een week later zaten we met zijn vriend aan dezelfde tafel en hadden we opnieuw een mooie ontmoeting. En je kunt wel raden wie, zonder ons een rekening te sturen, een geweldig feest heeft verzorgd waarbij de hele buurt in polonaise rondom onze locatie danste en we veel mooie contacten hebben opgedaan. Ik heb vaak gezien dat God op deze manier ons verrast en voorziet. Maar je moet wel open willen doen – ook als je andere plannen hebt - luisteren, meebewegen en zo uiteindelijk herkennen welk plan van Gods Geest zich onder je neus onthult.

Gebed

Trouwe God,

Met elkaar hebben we deze weken nagedacht over 'leven met open handen'.

Als ik lees over Cornelius
dan hoop ik dat ik ook zo in de wereld mag staan;
Dat ik God zal eren en dat ik rijkelijk zal uitdelen van alles wat ik heb.
Dat ik zal leven met open handen
die in alle opzichten zegenend aanwezig zullen zijn.

Prachtig hoe in dit Bijbelverhaal ook duidelijk wordt
dat God geen onderscheid maakt tussen mensen
en dat Hij zich het lot van elk mens aantrekt.
Want juist binnen het Leger des Heils geloven
we dat elke mens telt!

Ik heb mezelf daarin onderzocht Heer.
Ik wil ook graag alle mensen liefhebben en veel voor U betekenen.

Het spijt me dat dit niet altijd even goed lukt.
Soms zijn mijn verwachtingen anders dan de realiteit.

Wilt U mij helpen om in uitdagende situaties
-of verrassingen die opkomen in mijn leven-,
de toekomst tóch met vertrouwen aan te gaan?

Ik wil royaal zijn in mijn verwachtingen van U.
Want wat bij mensen onmogelijk is, is wél mogelijk bij U!
Dank voor die zekerheid.

In deze wereld met zo veel gebalde vuisten,
wil ik leven met open handen naar U en naar mensen.
Wilt U mij hierbij helpen, Heer?

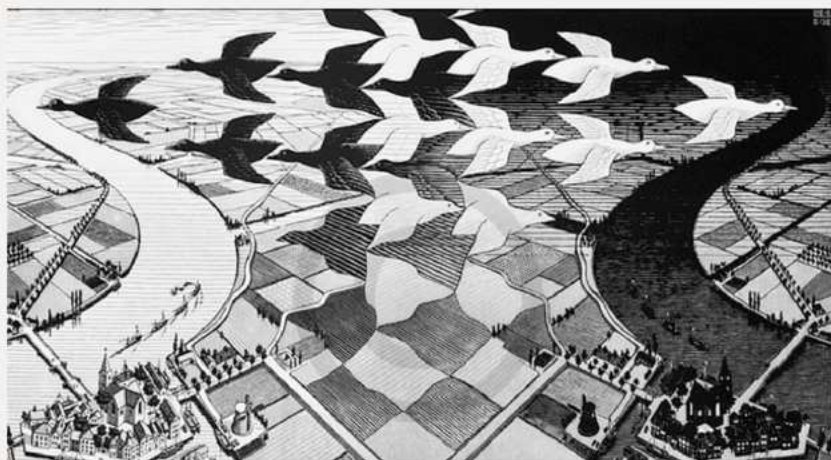
Soli Deo Gloria.
Amen.

Er worden verschillende vragen aangereikt om in jouw kleine groep over door te praten. Kies gerust die vragen die het beste aansluiten bij jouw groep.

Introductie

1. Hiernaast zie je het schilderij 'Dag en nacht' van de Nederlandse kunstenaar Maurits Cornelis Escher. Wat valt je op?
2. Ons waarnemingsvermogen wordt uitgedaagd door de schilderijen van Escher. Er blijkt altijd meer te ontdekken. Hebben ons leven met God en een schilderij van Escher iets gemeenschappelijks?

Verdieping

3. Heb jij in je geloof of leven ook wel eens een ervaring gehad waardoor je anders naar mensen bent gaan kijken?
4. Wat denk jij bij de woorden 'Jezus is Heer van alle mensen'?
5. Wat zou het voor jouw geloofsgemeenschap betekenen wanneer je de woorden 'Jezus is Heer van alle mensen' in praktijk zou gaan brengen?
6. Geloof jij dat Gods Geest vandaag nog tot mensen spreekt? Waarom wel of waarom niet?
7. Zijn er dingen in jouw leven die maken dat je terughoudend werd in je verwachting van God?
8. De impact van een persoon die durft te luisteren naar Gods Geest kan groot zijn. Zo blijkt uit het leven van Petrus, maar ook uit de ontstaansgeschiedenis van het Leger des Heils. Lees het verhaal op pagina 38 en bespreek met elkaar wat je daarin opvalt.
9. William Booth waarschuwde rond de eeuwwisseling (1900) dat één van de gevaren voor de 20e eeuw zou zijn dat 'religie zonder de heilige Geest' verkondigd zou worden. Wat zouden leerlingen van Jezus kwijt raken wanneer zij geen verwachting meer hadden van de werking van Gods Geest?
10. Lees het verhaal van over het Vrijwilligersleger óf het verhaal van Martin Brand. Wat inspireert jou hierin?

Afsluiting

Zoek op internet of in een kaartenwinkel het schilderij 'Dansje in de kerk' op van Marius van Dokkum. Wat valt je op? Hoe inspireert dit schilderij jou waar het gaat om het leven met een open hart, open voor de verrassingen van Gods Geest?
Bid voor elkaar.

Colofon dagboekje

Projectcoördinator & overwegingen bij week 1 t/m 4

Immy Hoekstra - Rondaan (envoy)

Historie & Inleiding Handelingen

Simon van der Vlugt (majoor)

Eigentijdse ervaringen

Martin Brand (luitenant), Jeroen Herben (kapitein), Marianne Nederveen - Grandia (aux. kapitein) en Elly Schraa - van Oostrom (majoor)

Gebeden

Jojanneke van Schaik - Jong (majoor)

Secretariaat

Marjan Dijkstra - van Dijk (envoy)

Vormgeving en redactie

Silvia van Boven (aux. kapitein)

Colofon bijbehorende video's

Overwegingen bij week 1 t/m 4

Silvia van Boven (aux. kapitein), Marjan Dijkstra - van Dijk (envoy), Immy Hoekstra - Rondaan (envoy)

Historie

Jan Willem van Schaik (majoor)

Opname en montage

Silvia van Boven (aux. kapitein), Irene Jouvenaar (majoor)

